

DOI: <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-471-9-59>

LEVERAGING METAVERSE PLATFORMS TO IMPROVE PUBLIC ADMINISTRATION

ВИКОРИСТАННЯ ПЛАТФОРМ МЕТАВСЕСВІТУ ДЛЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Завдяки стрімкому розвитку цифрових технологій у багатьох галузях економіки і сферах діяльності розпочався процес формування та розвитку платформ метавсесвіту, які ґрунтуються на використанні механізмів функціонування віртуальної та доповненої реальності [1, с. 47; 2, с. 184]. Останнім часом активно створюються метавсесвіти (цифрові двійники) окремих міст – Cityverse (наприклад, Сеула, Філадельфії, Лас-Вегаса, Бостона), а також системи державного управління, які забезпечують взаємодію уряду та громадян у режимі онлайн і дозволяють підвищити ефективність виконання органами державної влади своїх адміністративних функцій. Лідерами у використанні платформ метавсесвіту в системі державного управління для надання цифрових послуг і взаємодії з громадянами та бізнесом є Південна Корея, Китай та ОАЕ [3, с. 53; 4].

Головними завданнями використання платформ метавсесвіту в системі державного управління є поліпшення комунікації уряду з громадянами та бізнесом у режимі реального часу, розширення спектру державних послуг і спрощення процедур їх надання за рахунок децентралізації, взаємодія з виборцями шляхом проведення голосувань і опитувань, налагодження зворотного зв'язку з ними тощо. Функціонування платформ метавсесвіту, на яких представлені органи державної влади або які створені державними органами самостійно, стосується, перш за все, питань національної безпеки, громадського порядку, систем соціального захисту, освіти, охорони здоров'я, підтримки малого і середнього бізнесу, розвитку міст, громадського транспорту, туризму тощо [5, с. 54].

Наприклад, метавсесвіт Сеула надає доступ до адміністративних послуг у сфері економіки, освіти, оподаткування, адміністрування та зв'язку. У Норвегії на платформі метавсесвіту Decentraland функціонують віртуальні офіси державних податкових органів, які приймають податкові декларації та надають консультації платникам податків у онлайн режимі. Ізраїль відкрив віртуальне посольство у

Південній Кореї. ОАЕ планують впровадити технології метавесвіту для підписання двосторонніх угод з іншими країнами [4].

На урядових веб-сайтах, розміщених на платформах метавесвіту, наводиться актуальна інформація про законодавчі та нормативні акти, перелік державних послуг, публікуються необхідні бази даних, форми подання заяв на отримання ліцензій, дозволів, посвідчень, декларацій тощо. Завдяки функціонуванню платформ метавесвіту в режимі реального часу обробка інформації, яка надходить від громадян і бізнесу, відбувається в автоматичному режимі, що прискорює процес прийняття рішень і дозволяє заявникам отримати необхідні документи в цифровій формі (наприклад, посвідчення особи, водійські права, реєстрацію місця проживання, засвідчення майнових прав, ліцензії, дозволи на ведення бізнесу, різноманітні довідки тощо). Таким чином, платформи метавесвіту використовуються як інформаційно-комунікаційний канал для надання органами державної влади інформації та послуг громадянам (G2C) і бізнесу (G2B) в інтерактивному режимі [3, с. 52; 6, с. 148].

Крім того, додатки платформ метавесвіту дозволяють моделювати сценарії споживання енергії, водопостачання, землекористування, оптимізувати використання об'єктів нерухомості, транспортні потоки, розміщення об'єктів інфраструктури, прогнозувати кліматичні та епідеміологічні катастрофи, своєчасно реагувати на надзвичайні ситуації, сприяти зменшенню шкідливих викидів тощо [7, с. 72]. Вони також можуть сприяти посиленню взаємодії органів влади та громадян з питань проведення опитувань громадської думки, голосування, участі у громадському житті тощо.

Разом з тим варто зазначити, що використання платформ метавесвіту може наражати і користувачів, і органи державної влади на певні виклики та ризики, до яких, перш за все, необхідно віднести потенційні порушення конфіденційності інформації, прав і свобод громадян, викрадення або спотворення даних, генерацію системами штучного інтелекту недостовірного, упередженого, дискримінаційного чи маніпулятивного контенту, екологічні, соціальні, правові, репутаційні, комерційні та інші види ризиків. Органи державної влади також можуть зіткнутися із загрозами національній безпеці, використанням забороненої політичної пропаганди тощо, що підриває довіру до державних установ [8, с. 77; 9, с. 59; 10, с. 31].

Головними чинниками, які стримують широке використання органами державної влади платформ метавесвіту для надання державних послуг і розширення онлайн комунікацій з громадянами та бізнесом, сьогодні є:

- недостатнє законодавче врегулювання процесів надання та отримання послуг (зокрема, потенційних конфліктних ситуацій);
- проблеми в управлінні ідентифікацією користувачів;
- недосконалість цифрової інфраструктури, зокрема, нестача обчислювальних потужностей;

- високі початкові затрати на входження у метавесвіт і висока вартість обслуговування віртуальних платформ;
- висока вартість і складність використання спеціальних пристроїв доступу до платформ метавесвіту, що може призвести до виключення певних груп населення із системи надання державних послуг;
- висока енергоємність операцій, що посилює екологічні проблеми;
- недостатній рівень готовності користувачів до використання технологій метавесвіту;
- наявність кіберзагроз і кіберризиків, потенційний негативний вплив на психічне здоров'я людей та інші [3, с. 54; 11, с. 207].

Однією із ключових проблем використання віртуального простору для надання державних послуг, на наш погляд, є вибір між використанням існуючих платформ метавесвіту, створених великими технологічними компаніями, та розробленням урядами або іншими органами державної влади власних віртуальних платформ. У разі використання комерційних платформ існує небезпека цифрової залежності уряду від технологічних компаній, а розробка власних віртуальних платформ та їхнє обслуговування є складними і дорогими.

З метою протидії ризикам і загрозам, що виникають унаслідок використання платформ метавесвіту, уряди багатьох країн (Великобританія, ЄС, Китай, Корея, Норвегія, Сінгапур, США, Японія) розпочали активно розробляти політичні та практичні ініціативи щодо законодавчого врегулювання цих процесів і зниження потенційних ризиків шляхом розширення інформування громадян, підвищення рівня прозорості функціонування віртуальних платформ, забезпечення рівності, інклюзивності та розгляду етичних аспектів існування віртуальних світів.

Подальші дослідження потребують вивчення питань адаптації органів державної влади до широкого використання технологій метавесвіту в процесі виконання державних функцій.

Література:

1. Міщенко В. І., Науменкова С. В. Механізми державної підтримки використання штучного інтелекту для забезпечення стійкості економічного розвитку. *Економіка України*. 2024. № 5. С. 30–56. <https://doi.org/10.15407/econo myukr.2024.05.030>
2. Тіщенко Є. О. Інституційні засади відновлення та реконструкції економіки України. *Бізнес-навігатор*. 2024. № 3 (76). С. 179–186.
3. Міщенко В. І. Розвиток технологій просторово-часового виміру метавесвіту. *Transformation processes of the economic system in the context of modern challenges*. Riga: Baltija Publishing, 2024. Pp. 51–54. <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-398-9-14>
4. Kshetri N., Dwivedi Y. K., Janssen M. Metaverse for advancing government: Prospects, challenges and a research agenda. *Government Information Quarterly*. 2024. Vol. 41 (2). 101931. <https://doi.org/10.1016/j.giq.2024.101931>
5. Міщенко В. І. Функціонування децентралізованих ринків на основі платформи Web 3.0. *Економічний простір*. 2023. № 184. С. 50–57.

6. Науменкова С., Міщенко С., Тіщенко Є. Проектне фінансування в умовах реалізації «UKRAINE FACILITY PLAN». *Економічний простір*. 2024. № 191. С. 142–153.
7. Tishchenko I. Financial Model of Investment Project and Peculiarities of its Use in Project Financing. *European cooperation*. 2019. Vol. 4, no. 44. Pp. 65–78.
8. Міщенко В. І., Міщенко С. В. Маркетинг цифрових інновацій на ринку банківських послуг. *Фінансовий простір*. 2018. № 1 (29). С. 75–79.
9. Тіщенко Є. О. Методологічні та методичні засади організації управління ризиками проектного фінансування. *Банківська справа*. 2019. №1 (149). С. 47–73.
10. Науменкова С. В., Міщенко С. В. Проблеми подолання негативного впливу глобальних диспропорцій та формування нового геофінансового механізму. *Фінанси України*. 2009. № 3. С. 23–36.
11. Тіщенко Є. О. Теоретичні засади використання фінансово-економічних механізмів проектного фінансування у відбудові України. *Міжнародний науковий журнал «Інтернаука». Серія: «Економічні науки»*. 2024. № 6 (86). Т. 2. С. 201–211.